

10 vuoden Mannaihme

Siitä se lähtee, kun jollakin on näky
- selvästi Jumalan heittäämä täky.
Alku on kuin pienen pieni jyvä,
mutta jos maaperä on riittävän hyvä,
tarvitaan pian hedelmille astia syvä.

Vietämme nyt kuin elonkorjuun juhlaa
kiitollisina - Herra hyvyttään
meille tuhlaa.

10 vuotta sitten perustettiin
Mannakoti,
se alkuun hiukan
köyhyyttäkin poti,
vaan Luoja sen puolesta
selvästi soti.

Elo oli kodikasta, totta kai
ja paljon uusia jäseniä
Manna-perhe sai.
Onneksi oli laajentumiselle
tilaa: vuonna -99 konttori jo
kakkoseen itsensä hilaa
eikä täydet huoneet ole enää
sielläkään pilaa.

Paikka on kaunis kuin postikortti,
perinnemaisemassa kukoistaa niin moni sortti.
Ja tuo vesi, Sylvöjärvi, joskus kuin utuinen morsian,
joskus se kiivaana tuulessa uittaa sorsiaan,
haikara ja joutsenkin järjestää pesässä korsiiaan

Vaan mitä tuo 'manna' oikein tarkoittaa?
Nimi puuroon ajatukset karkottaa...

**Manna on kysymys, hämmästyks suuri,
kun erämaa tarjosi aterialla ja loppui nälkäkuuri,
mollisoinnun sijaan astui kylläinen duuri.**

Orjuusvuodet Egyptissä oli jääneet taa.
40 vuotta ravitsevaa mannaa kasvoi maa.
Sitä löytyi kuutena päivänä viikossa erämaasta,
vaan jos ahnehdit liikaa, siitä tuli haiseva saasta,
vain lepopäivää varten luettiin tuplamäärä vaa'asta.

Mannaihme oli väline jokaviikkoisen kertauksen:
lepo on lahja, josta Luoja itse esitti vertauksen:
Lepopäivä on Edenin paratiisin muisto:
kuvittelepa huikea hedelmäinen puisto
ja rakastavan Luojasi kanssa ajatusten luisto.

Tänään - ei sentään paratiisissa Herran,
vaikka, toivottavasti sielläkin kerran.

Tänään, katson versovaa Mannakoti-puuta:
sen hedelmillä on ruokittu niin monta suuta,
että voiko oikeastaan sanoa muuta,
kuin, että tämä lämmin keidas on pienoinen ihme

maailmassa, jossa pieksee itsekkyyden vihme.
"Kokonaisvaltaista hoivaa ja huolenpitoa"
niin paljon voi tuohon toiminta-ajatukseen
oikeasti sitoa
eikä vain arkistoihin mappeihin nitoa.

Se on puhtaat vaatteet
ja parran ajo, se on
puuro ja kahvi, siunatun
huomenen kajo.
Se on laulua, naurua,
salaattia, soppaa,
se on hetki kun joku sut
halaukseensa koppaa.
Se on raikas tuoksu, kun joku
huoneesi moppaa.

Se on lääkäri, lääkkeet
ja ammattitaito,
se on yön turva ja uni kuin
linnanmaito.
Se on pirteä päiväkävely
katsomaan hepoa,
se on hieroja muokkaamassa
rankaa repoa.
Se on elämäntyön jälkeen ansaittua lepoa.

Vielä voisi mainostaa säkeen, parin verran:
Voisitko tuoda isäsi Mannakotiin?
kysyi joku kerran.

"No mikä ettei? Ja voisin vanhana itsekkin tulla
hyvästä hoidosta maireaa mieli ois mulla.
Saisin ulkoilla ja usein tuoksuksi tuore pulla."

Johan oli mainospuhe, tuumasi tuo toinen,
Joispa meidänkin muorille jossain paikka moinen.
Ollapa ihmisen ehtoo arvokasta aikaa,
päivissä kiireetöntä lapsuuden taikaa -
ystävää lähelleen niin moni vain haikaa.

Manna-ihmeen hedelmiä lapsetkin jo kerää,
kun Majavanpesä ensimmäiseen kevääseensä herää.

**Hm, vauvasta vaariin - mannaa
koko elämänsäkaari!**

**Toisiamme varten - ei kukaan ole autio saari.
Hyvistä hedelmistä täytyyköön jokaisen laari!**

Nyt ei arvaa kehua enää lisää,
kiitetään vain Taivaan Isää!
Toivon, ett' monille Mannakodin synttäreille
tulisi vielä juhlakutsu kaikille meille.

8.6.2007 Mannakodit 10 vuotta
Irene Tonteri